

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 59 (1010)

Sestdien, 1957. g. 18. maijā

8. gads

Lai iegūtu augstas kvalitātes linšķiedru un linsēklas, lini jāiesēj līdz 25. maijam

N. Bravins,
rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs

Rajona kolchozos tehniskā kultura — lini — ir iekarojusi savas tiesības uz to, lai tos vērtētu pietiekami augstu.

Lini ir viena no svarīgākajām tehniskajām kultūrām, ko audzē mūsu rajona kolchozos.

No gada gadā pieaug „ziemeļu zīda” augstu ražu meistaru skaits, kas gūst augstvērtīgu līnu produkciju. Pagājušajā gadā rajona kolchozi ieguva bagātīgu līnu ražu un lielus naudas ienākumus. Vidēji rajonā linšķiedras raža bija 3,4 centneri no hektara. Staļina un Malenkova vārdā nosaukto kolchozu līnkoji iaudzēja 4,6 centneri lielu ražu no hektara, bet tādus kolchozos, kā „1. Maijs” (valdes priekšsēdētājs b. Bernāns), „Brīvais zemnieks” (valdes priekšsēdētājs b. Iesalnieks) un „Draudzīgais maijs” (valdes priekšsēdētājs b. Medusons) linšķiedras ieguva no hektara sniedzās pāri 5 centneriem. Atsevišķi posminieki kā, piemēram, kolchozā „1. Maijs” b. Patmalnieks un „Draudzīgais maijs” b. Smans iaudzēja pa 8—9 centneri lielu linšķiedras ražu no hektara.

Pagājušajā gadā kopā pa rajonu no līniem iegūts 13.574 tūkstoši rubļu, tas ir, par 5,5 miljoniem rubļu vairāk nekā 1955. gadā. Staļina un Vorosilova vārdā nosauktajos kolchozos ienākumi no līniem bija pāri par 1.200 tūkstoš rubļu. Malenkova un Staļina vārdā nosauktajos kolchozos un vairākos citos katrs līnu sējumu hektars deva vairāk kā 15 tūkstoš rubļu lielu ienākumu, neskaitot par līniem saņemtos kviešus un cukuru.

No visa tā jāsecina, ka lielas līnu ražas un bagātīgus ienākumus no līniem iegūst tur, kur, sākot jau ar pavasara sēju, līdz pat nodošanaī pret tiem izturas ar mīlestību, pielietojot visas savas zināšanas.

Pirmrindas līnkoju pieredze rāda, ka vislielāko un kvalitatīvāko linšķiedras un linsēklu daudzumu dod agri sētie līnu lauki. Agri iesētos līnus iespējams ātri novākt un veikt to pirmstrādi līdz graudaugu ražas novākšanas periodam. Vēli sētie lini, kā to liecina pagājušo gadu pieredze, vairākumā deva zemas kvalitātes linšķiedru, bet veselā

rindā kolchozu daļa līnu palika nenoplūkti zem sniega, vai iesala mārkos. Jāmin arī tas, ka vairākos kolchozos vēli izklātie lini ilgi stāvēja uz lauka un aizkavēja rudens aršanu, kas ļoti iespaido šī pavasara sējas gaitu.

1956. gadā pēdējie rajonā līnus iesēja kolchozā „Uzvara”. Līnu novākšanas darbi ievilkās līdz vēlam rudenim un to liela daļa palika zem sniega. No 80 ha lielas līnu platības ieguva tikai 26.000 rubļu naudas ienākumu. Tas nozīmē, ka no viena hektara ieguva 300 rubļu. Šie niecīgie ienākumi bija tikai tāpēc, ka lini visā platībā tika sēti ļoti vēlu.

Visiem līnkojiem, posminiekiem, brigadieriem un kolchozu priekšsēdētājiem pagājušajā gada klūdas jāievēro un šogad nav jāpielādz. Rajonā vairākums kolchozu izmanto visus spēkus, lai šogad sasniegtu vēl augstākus rezultātus līnkoībā kā pērn un izvērsuši masveida līnu sēju.

Labi līnu sēja rit kolchozos „Sarkanais karogs”, „Draudzīgais maijs”, „Ziedošā vārpa”, „Brīvais zemnieks” un Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā, kur 15. maijā jau bija apsēta vairāk kā puse no paredzētās platības.

Arī pārējiem rajona kolchozu līnkojiem savi sējas darbu tempi jākāpina un it sevišķi tas jādara kolchozām „Latgales zieds” un „Dzimtene”, kur līnu sēja veikta tikai par 3—4 procentiem.

Līnu sējai patreiz ir pats pēdējais laiks. To izaugšanai līdz plūšanas laikam ir nepieciešamas 90 dienas. Tātad, ja iesēsīm līdz 25. maijam, lini būs gatavi augsta vidū un ne vēlāk kā ap 25. augustu tie jau būs mārkos. Šinī laikā ūdens temperatūra, var droši teikt, nebūs zemāka par 12 grādiem, kas arī nepieciešams labai izmirkšanai. Labi izmērcēti stiebrīni savukārt ir garantija augstvērtīgai linšķiedrai. Mērcējot līnus nevis augstā, bet septembrī uz pietiekamu ūdens temperatūru vairs nav ko cerēt, tātad nav ko cerēt arī uz labu šķiedru.

Tātad, secinājums vairāk kā skaidrs — lini jāapsēj visās platībās ne vēlāk kā līdz 25. maijam. Šāds secinājums jāizdara arī tiem kolchozu vadītājiem, kas ar līnu sēju vēl vilcinās.

Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā sākusies kukuruzas sēja

Izmantojot labvēlīgos laika apstākļus, Čapajeva vārdā nosauktais kolchozs uzsācis kukuruzas sēju. Ar šo līdzbērības kultūru kolchoznieki apsēs 40 ha lielu platību, kas dos iespēju nodrošināt kolchoza ganāmpulku ar skābarību līdz 8 tonnām uz katru govī.

To, ka šogad kolchozs iegūs labu kukuruzas ražu, liecina rūpība, ar kādu kolchoza ļaudis pieiet kukuruzas sējai. Pirms sēšanas kukuruzas sēklu divas dienas apsaulo. Kukuruzu sēj tikai labi sagatavotā un mēslojta augsne.

Četru ha platībā uz kukuruzai paredzētā lauka izveda 1 tonnu virčas uz katru hektaru. Lielā platībā uz sējai paredzētajiem laukiem kolchozs šogad pirmo gadu sagatavojis pa 30—40 tonnas organominerālmēslu maisījuma, kuru iestrādā augsne līdz ar sēju. Kukuruzu kolchozs visu 40 ha platībā apsēs rindējā. Starprindu atstarpi ir 50—55 centimetri. Rindējās sēklas liek no 5—10 cm attālumā. Visa kukuruzas sējai paredzētā platība ņemta pēc priekšaugiem kā cukurbietēm, kartupeļiem u. c.

A. Svilpe

Kā sēt kukuruzu

sēklas apstrādā pēc tam, kad tās apsildītas ar siltu gaisu.

Sējas laiks. Kukuruzas sēklas sāk dīgt pie 8—10 grādu temperatūras. Tāpēc kukuruzas jāsej irdenā, iesilušā zemē (augšnes temperatūra nedrīkst būt zemāka par 10 grādiem). Sējas laiks jānosaka, ievērojot laika prognozi, vietējos augšnes un klimatiskos apstākļus. Latvijā kukuruzas katrā ziņā sējama no 15. līdz 30. maijam.

Sējas paņēmieni. Visprogresīvākais kukuruzas sējas paņēmieni ir sēšana kvadratlīdzdās. Tā dod iespēju mehānizēt rindstarpu apstrādi, šānu divos virzienos un ievērojami samazina darba patēriņu. Kukuruzas jāsej 50×50 vai 60×60 centimetru kvadratos. Šajā darbā plaši jāizmanto mašīnu un traktoru staciju traktorvilkmes sešrindu kvadratlīdzdu sējmašīnas, tās attiecīgi pārkārtojot, vai arī traktorvilkmes sējmašīnas „T-8-2A”, pielāgojot tās sējai kvadratlīdzdās. Kukuruzu, kā zināms, kvadratlīdzdās var stādīt arī ar kukuruzas stādāmiem aparātiem vai rokām. Šādā gadījumā tīrumu markē divos virzienos un līniju krustpunktos iesēj sēklas.

Sējot kukuruzu rokām, garēniskās, precīzi paralelās svītras iezīmē ar vagotāju, bet

Mazie draugi, skola jūs aicina

27. maijā Līvānu 1. vidusskola organizē to bērnu apmācīšanu, kuriem šogad 1. septembrī paliek 7 gadi un kas mācīsies 1. klasē.

Tas ir ļoti svarīgs notikums mazo pilsonu dzīvē, jo tad skaistas rotaļlietas būs jāapmaina pret grāmatām un burtnīcām. Grāmatas ir cilvēka uzticamākais draugs un no tām jūs, mazie draugi, uzzināsi daudz ko jaunu gan

par mūsu Padomju zemi, gan arī par citām zemēm.

Lai šī svarīgā diena paliktu bērnu atmiņā, 7. klases skolēni rūpīgi gatavojas jaunās mācības uzsākšanai.

Uz skolu tiek aicināti visu šo bērnu vecāki, lai mazo pilsoni ievadītu lielajā dzīvē.

Jaunā audze, skola jūs gaida! Uz redzēšanos 27. maijā!

E. Gorbunova,
Līvānu 1. vidusskolas direktore

šķērsvītras — ar markieri. Pie tam organisko un minerālmēslu maisījumu ieber bedrītē, pārkausa ar zemi un pēc tam bedrītē ieber sēklas, piemērot ar kāju. Tad lauku nolīdzina ar šļūci vai otrādi apgrieztām ecēsām.

Kukuruzas izsēšanas normu nosaka atkarībā no sēklu lieluma un kvalitātes. No augu skaita ligzdā ir stipri atkarīga raža. Audzējot kukuruzu kvadratlīdzdās graudu iegūšanai, katrā ligzdā jāieber 5—6 graudi. Ja kukuruzu audzē skābarībai, katrā ligzdā jābūt 10—12 graudiem. Sējot kukuruzu platrindās, izsēšanas normas graudu iegūšanai, skābarībai un zaļbarībai ir apmēram tādas pašas kā tad, ja kukuruzu sēj kvadratlīdzdās.

Pieredze rāda, ka kukuruzas sēklas jāiestrādā sekli. Labi sasīlušās vieglās augsnes sēklas jāiestrādā 6—7 centimetrus dziļi, bet vidējās un smagās augsnēs 4—6 centimetrus dziļi.

Ja kukuruzas iesēta ļoti sekli, tā mītruma trūkuma dēļ parasti gausi dīgst.

Pēc kukuruzas iesēšanas lauks jāpieveļ. Tad kukuruzas sadīgst vienmērīgi.

M. Černousovs,
Latvijas PSR
Lauksaimniecības ministrijas
vecākais agronoms
skābarības kultūru jautājumos

PAR SKOLĒNU RAŽOŠANAS PRAKSI KOLCHOZOS

Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongress izvirzīja prasību — izvērst vispārīglītojošās skolās politehnisko apmācību.

Skolu galveno uzdevumu — sniegt skolēniem dziļas un pamatīgas teoretiskās zināšanas un saistīt tās ar praksi — var sekmīgi veikt, piedaloties ražošanas darbā kolchozā. MTS un skolas mācību un izmēģinājumu laucīšos.

Lai labāk izpildītu partijas un valdības lēmumus, sākot ar 1956./57. mācību gadu, Latvijas PSR Izglītības ministrija noteikusi obligātu vasaras ražošanas praksi lauksaimniecībā septiņgadīgo skolu un vidusskolu 5., 6., 8., 9. un 10. klašu skolēniem. Saskaņā ar Latvijas PSR Izglītības ministrijas apstiprinātajiem Norādījumiem par ražošanas prakses organizēšanu, ražošanas prakse lauku skolās 5. un 6. klašu skolēniem organizējama 1—2 dienas, bet pilsētu skolu skolēniem 6 dienas skolas mācību un izmēģinājumu laucīšos, kolchozos vai pilsētu dārzniecībās.

8., 9. un 10. klašu skolēniem ražošanas prakse organizējama 12 dienas labākajos rajona kolchozos un MTS.

Lai ražošanas praksi savlaicīgi un pareizi noorganizētu, jau laikus, bet ne vēlāk kā līdz 25. maijam katrai rajona septiņgadīgai un vidusskolai ciešā sadarbībā ar kolchozu jāsastāda

konkrēts ražošanas prakses plāns un jānoslēdz kolektīvais līgums par naktsmītnes, skolēnu ēdināšanas, transporta, kulturas u. c. pasākumu nodrošināšanu. Ražošanas prakses plāns jāapspriež skolotāju kolektīvā, kolchoznieku, bērnu vecāku un skolēnu sapulcē.

Skolēnu ražošanas prakses vadīšanai no katras skolas skolotāju kolektīva jāieceļ atbildīgais prakses vadītājs, kam kopīgi ar kolchoza vadību jāsastāda skolēnu dienas režīms, paredzot nodarbināt tiešā ražošanas darbā ne vairāk kā 3—4 stundas dienā 5. un 6. klašu skolēnus un ne vairāk kā 5—6 stundas dienā 8.—10. klašu skolēnus. Prakses vadītājam kopīgi ar kolchoza vadību jāsastāda arī veikta darba uzskaites un apmaksas kārtība vasaras ražošanas prakses laikā. Atsevišķu skolēnu grupu vadīšanai vasaras ražošanas prakses laikā skolas vadība var nozīmēt darbā esošos skolotājus. Atbildību par prakses izvešanu nes prakses vadītājs.

Ražošanas praksē skolēni jāiepazīstina ar socialistiskās lauksaimniecības ražošanas principiem, darba organizāciju, uzskaiti un apmaksu, galveno kulturu kopšanas īpatnībām visā veģetācijas periodā, ar darba procesu mehanizāciju.

Darba kvalitātes un ražības kāpināšanai skolēnu vasaras ražošanas praksē plaši jāizvērs socialistiskā sacensība. No

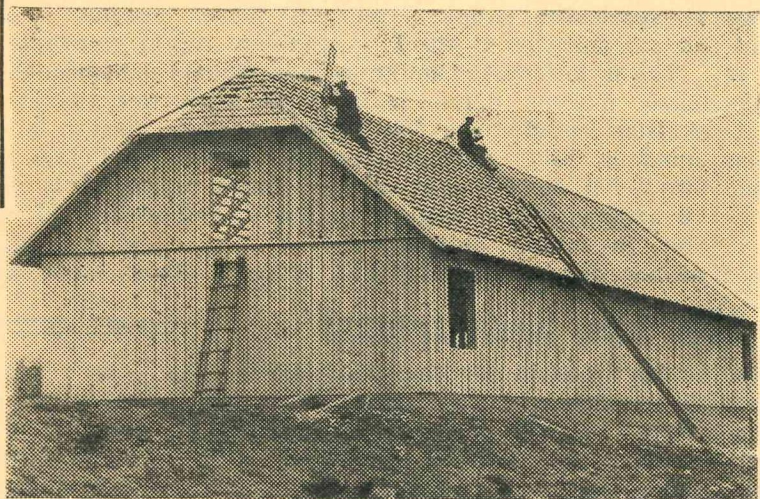
darba brīvajā laikā skolēniem organizējama lietderīga un veselīga atpūta, augu un dzīvnieku novērošana, pārgājieni, ekskursijas un sporta nodarbības. Pirms došanās ražošanas praksē skolēni jāiepazīstina ar darba uzdevumiem, jāparāda pareizi darba paņēmieni, jāvērs bērnu uzmanība uz darbu pie mašinām, lai tie ievērotu visus drošības noteikumus. Darba procesus un novērojumus ražošanas praksē skolēniem jāapraksta savā dienas grāmatā.

Praksi nobeidzot, skolēns nodod darba grāmatiņu kolchozā, no kurienes tas saņem raksturojumu un darba novērtējumu, ko sastāda prakses vadītājs kopīgi ar kolchoza priekšsēdētāju.

Skolēnu veikto darbu ražošanas praksē, ņemot vērā iegūtās zināšanas, māku un attieksmi pret darbu prakses vadītājs novērtē ar atzīmi, kas skolas pedagogiskajai padomei jāņem vērā, izlemjot skolēnu pārcelšanu nākamajā klasē rudenī pēc prakses beigšanas. Atzīme par ražošanas praksi jāieraksta skolēna liecībā. Pēc prakses nobeigšanas kopējā kolchoznieku un skolotāju kolektīva sapulcē jāapspriež skolas un kolchoza kolektīvā līguma izpilde, bet ražošanas praksē pedagogiskie rezultāti jāizskata skolas pedagogiskās padomes sēdē.

Z. Rumba,
Tautas izglītības nodaļas
skolu inspektors

Izmanto dabas apstākļus

Netālu no Gulbenes rajona lauksaimniecības arteļa „Centība” putnkopības fermas līkumo Vijatas upīte. Kolchoza putnkopēja Velta Krinberga kādreiz apstājās pie ieplakas, kur upīte krasi pagriežas. „Te būtu laba vieta ūdens putniem”, — nodomāja putnkopēja.

Drīz Vijatas krastā sāka klauzēt cirvi. Kolchoza būvbrigāde šajā laikā uzcēla putnu māju. Apkārt putnu mājai 4—5 ha platībā iekārto aplokus, lai rudenī varētu nobarot zosis.

Ar pareizu kopšanu un ēdināšanu panākta putnu produktivitātes celšanās.

Attēlā: kolchoza celtnieki bb. Klucis un Vočišs klāj jumtu jaunajai ūdens putnu mājai.

I. Marcheļa teksts
L. Pantusa foto (LTA)

Aprīļa beigās Padomju Savienība iesniedza ANO Atbrūpošanas komisijas Apakškomitejai jaunus priekšlikumus atbrūpošanas jautājumā, kas ir viena no svarīgākajām starptautiskajām problemām. Padomju priekšlikumu galvenais mērķis ir izkustināt no sastinguma Apakškomitejas darbu un sākumā nodrošināt kaut vai daļējus pasākumus atbrūpošanas jomā.

Šai nolūkā Padomju Savienība ierosina: izbeigt vai kaut pagaidām pārtraukt atomieroču izmēģinājumus; samazināt ASV, PSRS un Ķīnas bruņotos spēkus sākumā līdz 2,5 miljoniem cilvēku, bet vēlāk — līdz 1—1,5 miljoniem, bet Lielbritānijas un Francijas bruņotos spēkus sākumā līdz 750 tūkstošiem, bet vēlāk līdz 650 tūkstošiem cilvēku; samazināt bruņojumus un kara izdevumus par 15 procentiem; likvidēt ārzemju kara bāzes svešās teritorijās; izveidot pie

STARPTAUTISKAIS APSKATS

ANO Drošības padomes kontroles organu un kontrolpostus atsevišķās zemēs, lai novērstu pēkšņu uzbrukumu. Reizē mūsu valsts, ievērodama ASV prezidenta Eizenhauera paziņojumus, izvirzīja priekšlikumu par gaisa inspekciju un fotografēšanu no gaisa ne vien Eiropā un plašā joslā Padomju Tālajos Austrumos, bet arī Savienoto Valstu rietumdaļā un Alaskā. Padomju priekšlikumi paredz arī lielvalstu atteikšanos no atomieroču lietošanas un kara propagandas nosodišanu.

Skaidri redzams, ka gadījumā, ja Atbrūpošanas apakškomitejā (tajā ir PSRS, ASV, Anglijas, Francijas un Kanādas pārstāvji) tiktu panākta vienošanās uz padomju jauno priekšlikumu bāzes, tas radītu labvēlīgus apstākļus tālākiem un ietekmīgākiem pasākumiem atbrūpošanas jomā.

Norādot uz šo apstākli, daudzi ārzemju laikraksti ne vien socialistiskās, bet arī buržuāziskās zemēs vērtē padomju priekšlikumus kā svarīgu soli ceļā uz Atbrūpošanas apakškomitejas darba rosināšanu. Japānas laikraksts „Tokyo Times”, piemēram, atzīmē, ka Padomju Savienības priekšlikumi ļauj praktiski pieiet bruņojumu samazināšanas jautājumiem, bet Amerikas „New York Times” spiests atzīt, ka mūsu valsts nostāja, „paver nopietnas iespējas atbrūpošanas sarunām”.

Mūsu zemes nostāja atbrūpošanas jautājumos no jauna atgādināja visai pasaulei Padomju Savienības miermīlīgumu un tās cenšanos nodrošināt starptautiskā saspīlējuma mazināšanu. Tomēr rietumvalstis ar ASV priekšgalā turpina kara gatavošanas politiku. To jo pārliecinoši rāda Ziemeļatlantijas militārā blo-

Veselības aizsardzībai

Gripa un tās profilakse

Gripa ir visizplatītākā infekcijas slimība. Gripu ierosina filtrējamais viruss. Filtrējamie virusi ir vissīkākie mikrobi, kurus var saskatīt elektronu mikroskopā, kas palielina divdesmit tūkstošus un vairāk reizi.

Ar gripu var ļoti ātri saslimt, ja kaut vai neilgi atrodat tāda slimā cilvēka tuvumā, kas runā, elpo vai šķauda, jo gripas ierosinātājs atrodas cilvēka augšējos elpošanas ceļos, t. i., degunā un rīklē, un klepojot, šķaudot un runājot, kopā ar ļoti sīkiem siekalu, krēpu un gļotu pilieniem nokļūst apkārtējā gaisā.

Ar gripu var saslimt, ja sašveicinoties dod roku, ja skūpstā, lieto priekšmetus (kabatas lakatiņus, dvieļus, traukus u. c.), uz kuriem ir slimnieka izdalījumi. Slimais cilvēks ir vienīgais gripas avots un iznēsātājs.

Inkubācijas periods gripai nepārsniedz divas dienas. Slimība sākas pēkšņi: pilnīgi vesels cilvēks sajūt drebuļus, kam seko temperatūras celšanās līdz 37—38°, daudzos gadījumos temperatūra sasniedz 39—40°. Slimnieks sāk sajūst stipras galvas sāpes, galvenokārt pieres apvidū, lauzējas sāpes visā ķermenī. Slimnieks jūt nogurumu un nespēku. Zūd ēstgriba.

Vienlaikus ar drudzi sākas iesnas, nepatīkama sausuma sajūta mutē, rīklē, kairinošs, sauss klepus.

Pēc 3—4 dienām, slimniekam stipri svīstot, temperatūra sāk kristies. Temperatūras krišanās līdz normalam līmenim vēl nenozīmē pilnīgu izveseļošanos. Jo smagāk norit slimības drudzā periods, jo ilgāk turas vārgums, nespēks, reiboni, paātrināta sirds darbība fiziskas piepūles gadījumā. Tāpēc pēc gripas nedrīkst uzsākt darbu bez ārsta atļaujas.

Plaši izplatītais uzskats, ka gripa nav sevišķi bīstama slimība, ir ne tikai nepareizs, bet pat kaitīgs, jo vairāk tāpēc,

ka gripas gaitā ļoti bieži rodas sarežģījumi, pievienojas tādas slimības kā plaušu karsonis, pleirīts, vidusauss un pieres kaula dobuma iekaisums, nervu iekaisums. No īstas gripas jāatšķir elpojamo ceļu akūtais katars, t. i., elpojamo ceļu pēkšņs iekaisums — slimība, kurai par cēloni ir ķermeņa pārmērīga atdzišana, saaukstēšanās.

Saslimstot ar elpojamo ceļu akuto katru, novērojams vispārējs sagurums, kā arī iekaisuma parādības deguna, rīkles galā, augšējos elpošanas ceļos un plaušās.

Ar elpojamo ceļu akuto katru parasti saslimst tikai tāds cilvēks, kas ir saaukstējies. Pārējie ģimenes locekļi, kaimiņi kopmītnē vai skolas biedri nesaņem, neraugoties uz ciešu saskari ar slimo. Ar to elpojamo ceļu akūtais katars atšķiras no virusu gripas.

Vislabākais cīņas veids ar gripas virusu ir slimā izolācija no apkārtējiem cilvēkiem. Ja nav atsevišķas istabas, tad to novieto aiz pagā. Istaba, kurā atrodas slimnieks, jāuzkopj ar mitru lupatu, tā bieži jāvēdina. Slimniekam jālieto atsevišķs dvieļis un trauki.

Klepojot un šķaudot, slimniekam jāaizsedz deguns un mute ar kabatas lakatiņu. Visi priekšmeti, kurus lietojis slimnieks vai kuri atradušies viņa tuvumā, jāaplaucē ar karstu ūdeni. Lietotos kabatlakatiņus ieteicams nekavējoties iemērkāt ne visai stiprā dezinficējošā chlorkaļķa šķīdinājumā. Tuvu saskaroties ar gripas slimnieku, sevišķi kopjot to, ieteicams aizsargot degunu un muti ar vairokārt salocītu marliju, rūpīgi mazgāt rokas ar ziepēm pēc katras saskares ar slimnieku. Lai novērstu saaukstēšanās slimības un arī gripu, ļoti svarīgi stiprināt organismu.

Racionāla organisma norūdišana jāuzsāk agrā bērnībā un jāturpina visu mūžu.

Visās sabiedriskajās vietās, iestādēs un dzīvokļos jāievēro sabiedriskās un personīgās higiēnas noteikumi, tā ievērojami palīdzot medicīnas darbiniekiem gripas apkarošanā.

M. Cīrule

Līvānu Kulturas parkā 12. maijā atrasti dokumenti uz pils. Aleksandra Andreja d. Brūvera vārda.

Dokumentus nozaudētājs var saņemt pie pils. Jāzepa Augusta d. Utnāna dzīvojoša Rudzētu ciema kolchozā „Molodaja gvardija” — Jaundzemos.

Redaktore H. JEROFEJEVA

Līvānu
remontu-celtniecības
kantorlī vajadzīgs
būvtechniķis

Mēnešalga pēc štata saraksta. Pieteikties kantorī Līvānos, Jaņā ielā Nr. 40. Tālr. 70 un 49.

V. Romanovs